

Forholdsregler man vil, for at gjøre et Institut som dette mere sikker, end man nu troer det er, saa vil det dog ikke nytte noget. Der er kun een Maade, hvorpaa saadanne Instituter kunne gjøres mere sikke, og den er, at isald de give Anledning til bebrageriske Speculationer, Saa-mange da blive bebragne, at Folk blive kjede deraf. Vil man forhindre ethvert Bebrageri, lukker man i Grunden for enhver betydelig Omfætning. Vi skulle slet ikke lægge Skjul paa, at uagtet man paastaar, at en Handlendes gode Egenstabs er Redelighed, gaae dog Handel og Bebrageri saaledes Haand i Haand med hinanden, at man, naar vi see Domme, der afgjøre Tvistigheder mellem to Handlende, ikke rigtigt veed, om det er den, der vinder, eller den, der taber, eller dem begge to, der ere en lille Smule Bebragere, og som have forsøgt at narre hinanden saa godt, de kunde, uden at krænke Loven; men paa Alt dette kunne vi slet ikke indlade os. — Med Hensyn til det, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Alders) beklagede, at han ikke har kunnet faae forandret ved Loven, maa jeg sige, at det netop glæder mig, at han ikke har kunnet finde nogen Anledning til at faae det forandret. Naar vi give en Lov, som vi stille under Ministerens Tilsyn, skulle vi ikke stille denne bagved et Skærmbædt ved at henvise ham til Myndigheder, hvis Erklæringer til en vis Grad maae dække ham. Har Ministeren lyst til at bruge en saadan Erklæring, bliver det hans egen Sag, men man skal ikke paavirke ham i den Retning eller paatvinge ham noget Saadant. Jeg troer ikke, at der i dette Dieblil er Andet ved denne Lov at gjøre, end at lade den gaae igjennem som et Forsøg i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og dette er ikke noget Nyt, men ibertimod Noget, som saa at sige findes paa ethvert andet Sted. Skulde jeg billige Noget, er det, at der her er givet et Slags Privilegium; jeg troer, at dette burde være en ganske simpel, borgerlig Haandtering, som Enhver, der vilde, skulde have Frihed til at give sig af med, naar han godtgjorde, at han var istand til at opfylde Betingelserne for at drive en saadan Forretning og stillede sig under et vist Tilsyn. Dette er nu ikke blevet saa; man har villet gaae en

forsigtigere Vej, og det er maaskee ogsaa rigtigt at begynde paa den Maade. Jeg raader altsaa meget til, at man i Handelsstandens og i Handelsomsætningens Interesse lader Lovfor-slaget gaae igjennem.

Alders: Jeg takker den ærede sidste Taler for den Understøttelse, han i sit sidste Foredrag ydede Loven. Jeg tager forøvrigt Ordet, fordi jeg atter maa vende tilbage til, hvad jeg før tillod mig at høre om et vist Punkt, og med Hensyn hvortil jeg finder mig foranlediget til, paa Grund af hvad der senere er fremkommet, at maatte nedlægge en bestemt Indsigelse. Naar jeg nemlig udtalte mig imod det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og navnlig imod hans Bemærkning om det Uheldige i, at en Sag af en saadan Bestaffenhed ikke havde ligget tilstrækkelig længe for, saa var det ikke, fordi jeg jo ikke nok vidste, at han havde selv havt rigelig Leilighed til at overveie og rigelig Leilighed, som jeg udtalte forrige Gang, til, som han sædvanlig gjør, naar han har med en Sag at gjøre, at virke helsebringende for den; men netop naar der fra en Mandts Side, der indtager den Stilling ligeoverfor Handelsstanden som han, kommer den Paastand, at Sagen ikke er overveiet nok, saa har det saa stor Betydning, at jeg netop derimod har troet at maatte gjøre en bestemt Indsigelse, og jeg maa bestemt fastholde denne Indsigelse, jeg maa gjentagende gjøre den gjældende mod hans Ytringer om, at der var forskjellige Domme i Handelsstanden om Sagen, og at det kun berøede paa et Skjøn, hvilken Mening der i saa Henseende havde Majoriteten. Jeg hævder et aldeles bestemt Fortrin for den Mening i enhver Stand og ogsaa i Handelsstanden, der gjør sig den Uleilighed at see efter, hvad der foreligger, at sætte sig ind i Sagen, der søger at fremkalde offentlig Discussion og udtaler sig for Sagen, naar den finder den gunstlig, og mod den, naar den finder den ugunstlig. Den Mening, der ikke udtaler sig paa noget Stadium, hverken, som jeg før anførte, ligeoverfor Grosserer-societetet eller Handelsretten, hverken ligeoverfor den lovgivende Magt, hvor Sagen baade ifjor og iaar har været for, eller